

உ

சிவமயம்.

9

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞான ஸம்பந்த குருப்யோ நம:

சைவ நித்தியா நுஷ்டானம்.

(தமிழ் கிரந்த விபிகளில் மந்திரங்களும்
அஷ்டஸம்ஸ்கார விளக்கமும்)

இஃது

சித்தாந்த சைவசரபம்

சோளங்கிபுரம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ அருணகிரி முதலியார்

அவர்களாலியற்றப்பெற்று,

கொத்தமங்கலம்

ஸ்ரீமாந். தே. பழ. சித. சதாசிவச் செட்டியார்

அவர்கள் நல்லாதரவால்,

சென்னை

ஆரியகலா அச்சியந்திரசாலையில்

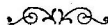
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ருத்ரோத்காரிஸ்ரீ ஆவணிம்.

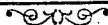
1923.

Copy Right Registered.

விலை ரூ. 0—6—0

Printed at the Aryakala Press,
Park Town, - - Madras.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இவ்வரிய “சைவரித்தியாநுஷ்டானம்” என்னும் பெருமைவாய்ந்த நூல் அறங்கிடந்த நெஞ்சும், அருளொழுகுகண்ணும், சிவபெருமான் றிருவடிக்கே கசிந்த சிந்தையும் உடையவரும், பரிசுத்தமான உள்ளமும், பரமசாந்தமும், நிராசையும் பெற்றவரும், கொல்லாஹ்ரத மொன்றேகுலையமெலாமோங்கப் பாராட்டித் தீரமாய்ப் பேசுபவரும், புண்ணிய நூல்லாத கேள்விகளைக் கனவிலுங் கருதாதவரும் ஆகிய எனது ஆப்தசிகாமணி கோத்தமங்கலம். ஸ்ரீமான், தே. பழ. சித. சதாசிவச்சேல்வப் பெருந்தகையினிடத்தில் அடியேன் நிலையாக வைத்துள்ள அன்பினீட்டத்திற்கு அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்டது.

சோ. சிவ அருணகிரி முதலியார்.

சிவமயம்.

சைவ நித்தியாநுஷ்டான விஷய அட்டவணை.

எண்	விஷயம்	பக்கம்
க.	முகவுரை	... 1
உ.	அநுஷ்டானக்கிரியாவீதி	... 12
ங.	அநுஷ்டானக்கிரியாரம்பம்	... 17
ச.	பூசுத்தி	... 18
ரு.	கணபதி வந்தனம்	... 19
கா.	குருவந்தனம்	... 19

ஜலசுத்தி.

எ.	அஷ்டஸம்ஸ்காரம்	... 19
க.	நிரீகூடிணம்	
உ.	புரோகூடிணம்	
ங.	தாடனம்	
ச.	அப்யுகூடிணம்	
ரு.	தாளத்திரயம்	
கா.	திக்பந்தனம்	
எ.	அவகுண்டனம்	
அ.	தேது முத்திரை	

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

அன்பிற்சிற்றந்த சைவீகாள் !

நெடியகடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகத்தின்
கண்ணே அளவிறந்த சமயங்கள் பரவியிரு
ப்பது யாவரு மறிந்தவிஷயம். அந்தச்சமய
பேதங்கள் யாவும் அந்தந்த ஆத்மாக்களு
டைய கர்மபரிபாகத்துக்குத் தக்கவாறும்
புத்தி, சக்தி, குணம், தேகபலம், மனோ
வுறுதி ஆகிய இவற்றிற்கேற்றவாறும் கால
தேச வர்த்தமானங்களை யனுசரித்து அவ்
வப்போது பலபுத்திமான்களாலே அமைக்
கப்பட்டனவன்றோ ! அவற்றுள் சிலசமயங்
கள் தத்துவஞான சித்தியுடையோரால் நிறு
வப்பட்டன. வேறுசில, கலைஞானமுடையோ
ரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. மற்றுஞ்சில, பிரா

கிருத விசேஷ புத்திமான்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இன்னுஞ்சில, பிராகிருத சாமான்ய புத்திமான்களால் அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு சமயபேதங்கள் யாவும் மனிதர்கள் நல்லறிவுபெற்று உண்மையுணர்ந்து இன்ப வாழ்வு அடைதற்பொருட்டே பலபுத்திமான்களாலே திருவருளை முன்னிட்டுப் பல சாதனங்களாக அமைக்கப்பட்டன. ஆதலால் அவை யாவும் சமுத்திரகலச நியாயம்போல் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அச்சமய பேதங்க ளெல்லாவற்றையுந் தன்னுள்ளடக்கித் தான் அவற்றினொன்றினுள்ளும் அடங்காது யாவற்றினும் முதன்மை பெற்றுச் சித்தார்தமென வேத சிவாகமங்கள் புகழாநிற்கச் சமய அரசாய் வீற்றிருப்பது சைவசமய மொன்றேயாம். இச்சமயம் ஏனைய சமய ஆசாரியர்களைப் போல மலசகிதராய்ப் பிறந்திறந்துழலும் . உயிர்வுர்க்கங்களுள் ஒருவராயில்லாமல் பிறந்திறவாப்

பெரு வாழ்வுடைய பாம்பதியாகிய சிவ
பெருமானாலே நிறுவப்பட்டது. ஆதலின்
இஃதென்றே யாவற்றினும் ஒப்புயர்வற்ற
விளங்கும் மெய்ச்சமயமாம். இதின் பிர
தமாசாரியர் மோனஞானத்தினைக் குறிப்பா
யுணர்த்தியருளிய ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தியென்
னுந் தென்முகத்தெய்வம். இவரது கரத்தில்
விளங்குஞ் சின்முத்திரையே இச்சமயவிலக்
கணங்களையும் அத்துவிதாநந்த முத்திரைய
யும் நன்கு நிரூபியாநிற்கும்.

இத்தகைய அரிய பெரிய சமயம் சைவ
சமய மரபிலே பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும்
அளவிறந்த புண்ணிய சுகீர்த்தத்தினாலே வாய்
த்திருந்தும். இதின் அருமைகளைச் சிறிதுஞ்
சுந்தியாமல் இவர்கள் தங்கள் காலமுழு
மையும் மாயாவாத நூல்களிலே மிகவுஞ்
செலுத்தித் தங்கள் மனத்தை அவ்விஷ
யங்களில் மிகவுங் கூறுக்கவிட்டபடியானும்,
சைவசமய நூலாராய்ச்சியேனும், அச்சமய

நாலுடையார் சகவாசமேனுஞ் சிறிதுமின்
 றித் தங்காலத்தை அவமே சுழித்தமையா
 னும், சகல சமயங்களுக்கும் மாதுருஸ்
 தானமாயுள்ள இச் சைவசமயநெறியை ஏ
 னைய சமயங்களுள் ஒன்றுபோல மதித்து
 ஏமாந்துபோகின்றார்கள். அந்தோ ! இது
 மிகவும் பரிதாபம். “ புண்ணிய நூலல்லாத
 கேள்வியைக் கேட்டிடுந்தீங்குகள் ” எனவும்,
 “ பசுநூல் கற்கும் பிச்சரைக் காணு கண்
 வாய், பேசாதப்பேய்களோடே ” எனவுங்
 கூறிப்போந்த அமுதவாக்கியங்களை இவர்
 கள் இனியேனுங் கூர்ந்து யோசித்துப் பார்
 த்து உய்வார்களாக.

பந்தமுத்தி, பதமுத்தி, அபரமுத்தி, பா
 முத்தி என்னும் நால்வகை முத்திகளுள்
 இறுதிக்கண்ணதாகிய பரமுத்தியை யடை
 வதற்கு ஞானமே சிறந்த சாதனமாயுள்ளது.
 சூரியகாந்தக் கல்லானது ஆதித்த கிரண
 மின்றி அக்கினியையுமிழுமாயின் ஒருவரு

க்கு ஞானமின்றி பாமுத்தியுங்கைகூடும்.
 அந்த ஞானமும் கேட்டல், சிந்தித்தல்,
 தெளிதல், நிஷ்டை என நான்கு திறனாக
 விளங்கும். அத்தகைய ஞானத்தைப் பெறு
 வதற்கு நேர்வாயிலாக வுள்ளவை சரிபை,
 கிரியை, போகமென்னுஞ் சோபானங்களே.
 அச் சோபானங்களில் ஒழுகுவோருக்குச்
 சிவதீக்ஷை மிக்க அவசியமாகும். அச்சிவதீ
 க்ஷை பெற்றுக்கொண்டு நித்தியாநுஷ்டா
 னம் அநுஷ்டிப்பவரே சைவரெனக் கூறப்படு
 வர். ஏனையோர் சைவசமய மரபிலேபிறந்து
 திருவெண்ணீறணியும் பாக்கியம் பெற்றிரு
 ந்தாலும் சைவரென அழைக்கப்படார். தீ
 க்ஷை ஆத்மாக்களுக்குப் புத்தி முத்தி பல
 ன்களை யளித்துப் பாசக்ஷயஞ் செய்வதால்
 அது ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாத
 வேண்டப்படும்.

தீக்ஷைபெற்றுக்கொண்ட சைவருள்ளும்
 அநேகர் தந்தந்தொழில் முறைகளிலேயே

பெரிதுங் காலத்தைப் போக்கி ஒரு சிறுபொழுது மாத்திரம் உயிர்க் குறுதியைத்தருஞ் சிவதீக்ஷாநுஷ்டானத்தில் கழித்து விபூதியை மட்டும் குழைத்து இட்டுக்கொள்வதும் மூலமந்திரத்தை மாத்திரம் சமயோசிதமாய் ஜபித்தலுமாபுள்ளார்கள். இன்றோர் இவ்வாறு செய்வதால் ஆபுள் குன்றுவதோடு தவமுங் குன்றிவிடுகின்றது. அல்லாமலும், பணக்காரருட்பலர் கௌபீனந் தரிப்பது தங்கள் கௌரவத்திற்குக் குறைவெனக் கருதியோ கௌபீனந் தரிக்காமலே இடம்பநிமித்தமாய் நாடோறும் அநுஷ்டானஞ் செய்து வருகின்றார்கள். இவர்களின் ஊழ்வலி எத்தகையதோ! நீர்க்குமிழிபோல் நிலைபற்று ஒழிந்துபோகும் பொய்யுடலை மெய்யனவெண்ணி அவ்வுடலை ஒம்புதற்கே பாடுபடும் இவர்களது அற்பச்செய்கை இருந்தவாறு என்னே! என்னே!!

“மின்னனைய பொய்யுடலை மெய்யென்று

நம்பியையோ, தின்னைமறக்கை நெதியோ
 பராபரமே” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
 னார் நம் அருட்பெருஞ் செல்வமாகிய ஸ்ரீ
 தாயுமான சுவாமிகள். சிலர் ஜலம் நிறைந்த
 ஓர் பித்தளை குவளைக்குள்ளே தர்ப்பண முத
 லிய சர்வ அநுஷ்டானக் கிரியையுடையுஞ்
 செய்துவருகின்றார்கள். இவர்கட்குத் தீசைஷ
 செய்வித்த தற்கால ஆசாரிய சுவாமிகளும்
 இவர்கள் நித்தியாநுஷ்டானத்தை விதிப்படி
 க்ரமமாய்ச் செய்து வருகின்றார்களா வென்
 பதைப்பற்றி அவ்வப்போது கவனிக்கின்றா
 களில்லை. தங்கள் தங்கள் வருவாயையே
 முக்கியமாய் நோக்கி யிருக்கின்றார்கள்.
 அறப்பெருஞ் செல்விபாகத் தண்ணிலே!
 தேவரீரே இவ்விஷயத்தில் நல்லறிவுச் சுடர்
 கொளுத்தி உண்மையை உண்ணின்றுணர்
 த்தி அருள்புரிவீராக.

இஃதிங்நினமாக, இந்நூலுட் கூறியுள்ள
 ஒவ்வொருகிரியையும் ஒவ்வொரு மந்திரத்

தை யுடைத்தாயிருக்கின்றது. மந்திரமின்
 றிக் கிரியையிலீயை யாதலின் மந்திரம் ஒவ்
 வொரு கிரியைக்கும் இன்றியமையாது வே
 ண்டப்படும். மந்திரம் என்பது மந்தம்-திரா
 ணம் என்னும் இரு சொற்களின் புணர்ச்சி.
 இவைமுறையே யாவற்றையும் அறியுந்தன்
 மை. ஸம்ஸாரக்கடலினின்றுங் கரைபேற்
 றி விடுந்தன்மை என்னும் பொருளுடை
 யன. இவ்விரு தன்மைகளையும் இம்மொழி
 இயல்பாகவே பெற்றிருத்தலால் மந்திரமெ
 ன்று சொல்லப்பட்டது. இத்தகைய சிரே
 ஷ்டமாகிய மந்திரத்தை ஆசாரியனுடைய
 ஆணையை முன்னிட்டே கிரகித்தல் மரபா
 கும். அவ்வாறின்றித் தானே கிரகிக்கும் மந்
 திரம் விபரீதத்தையே யுண்டுபண்ணும்.
 ஆசாரியன் ஆணையினாலே கிரகிக்கப்படும் மந்
 திரமுங் கூட செவ்வனே உச்சரிக்கப்படற்கா
 விடின் திஷ்பலமாகப்போய்விடும். ஆனது
 பற்றியே யாவரும் எளிதில் பழகுவதற்குச்

சாதனமாக ஒவ்வொரு மந்திரமுங் கிரந்த விபியில் வெளிப்படுத்தலாயிற்று. மந்திரங்கள் யாவும் உதயகாலத்திலேயே கிரகிக்கத்தக்கவை. அக்காலத்தில் அவைகள் இன்பத்தைத் தருகின்றன.

சிலர் அநுஷ்டானஞ் செய்வதற்குச் சோம்பலுற்று நித்தியகர்மானுஷ்டானம் மிகவும் கடினமாயுள்ளதென்று அதைக் கைவிடுகின்றார்கள். அது சிறிதும் பொருத்தமின்று. நியாயமு மன்று. அநுஷ்டானத்தை யாதொரு லோபமில்லாமல் விதிப்படிசெய்து முடிக்கவேண்டுமாயின் குறைந்தது பதினைந்து நிமிஷகாலம் போதுமானது. நூலிற் சொல்லியுள்ள கிரியைகள் ஆரம்பத்தில் விரிவாகக் காணப்படினும் பழக்கத்துக்குக்கொண்டுவந்துவிடின் வெகு சுலபமாய்க்காட்டும். அன்றியும் அநுஷ்டானவிதி தெரிந்தவர்களிடம் ஒருமுறை கிரந்தையோடு கேட்டுப் பழகின் கிரியைகள் எளிததும் எளிதில் புலப்பட்டுவிடும்.

இந்தூல் சமயதீக்ஷிதர்களுக்கே பிரயோ
சனமாகும்பொருட்டுச் சில முக்கிய பிரதி
களை யதிகரித்து அன்பினீட்டத்தால் வரை
யப்பட்டதாதலின் இதில் சில வித்தியாச
ங்கள் காணப்படின் அவை அப்பரம்பரை
யின் வழிவந்த பேதங்களென்று கொள்ள
வேண்டும். காமிகாகமும் ஓராகமத்திற்
கூறப்படாத கிரியைகள் மற்றோர் ஆகமத்
தில் காணப்படின் அவற்றையெஞ் சேர்த்து
அதுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று விதித்திருக்
கின்றது. ஆதலால் அவை குற்றமாகா. ஓர்
ஆதீனத்துப்பிரதிக்கு மற்றோர் ஆதீனத்துப்
பிரதி மிக வேற்றுமைப்படுவதற்கும் இது
வே முக்கிய காரணமாம். அல்லாமலும்,
இவ்வதுஷ்டானம் சமய தீக்ஷிதர்களுக்கே
உரியதாதலின் அவர்களுக்குப் பஞ்சப் பிர
ம்ம ஷடங்க நியாசமில்லை. ஷடங்க நியா
சம் ஒன்றே யுரியது. அவர்கள் பிஜங்கூட்டி
யும் மந்திரங்களை உச்சரிக்கலாகாது. ஆத
லினால் இவ்விரண்டுமில்லாமல் இந்தூல்

வரையப்பட்டதென் றுணரவேண்டும்.

இவ்வரிய தூல் வெளிவருவதற்கு முக்கிய காரணமாயிருந்தவர் வைசிய சிகாமணியா சிய.நடராஜபுரம் ஸ்ரீமாத் ஆ. த. ஆ. சொக்கலிங்கச் செட்டிபாரவர்கள். இவர்கள் அடியேன்பால் அதுஷ்டான் விதியைத் தெரிந்துகொண்டு கிரமமாய் தினந்தோறும் அதுஷ்டானஞ்செய்து வருகின்றவர். இவருடைய பக்தியின் றிறமும், சைவசமபாதிமானமும், சிவநேசமும் அடிபெண் வெளிப்படுத்திய “பிரணவ வித்தியாபரிமளம்” என்னும் ஒங்கார விளக்க உரிமையுரையிற் காணலாம். இவருக்கு எல்லாம்வல்ல பரமசிவம் தமது தெய்வ வருட்கருணைபைப் பிரசாதித்தருளும்படி அப்பெருமான் திருவடிப்போது களைப் பன்முறையும் பணிந்து வேண்டுகின்றனன். சிவம் ! சிவம் !! சிவம் !!!

மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடிவாழ்க.

ருத்ரோத்காரி } சோளங்கிபுரம்
ஆவணிநீர் } சிவ அருணகிரி முத்தலிபார்.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ நித்தியாநுஷ்டானக்
கிரியாவிதி.

சுற்றதனாலாய பயனென்கொல்வாலறிவன்
நற்றூடெட்டா அரெனின்.

தினந்தோறும் சூரியன் உதிக்க ஐந்து
நாழிகைக்கு முன்னாவது, இரண்டரை நாழி
கைக்கு முன்னாவது, ஒன்றே முக்கால் நாழி
கைக்கு முன்னாவது நித்திரைவிட்டெழுந்து
புறத்தேசென்று இயன்றளவு சுத்திசெய்து
கொண்டு வடக்கு முகமாகவேனும், கிழக்கு
முகமாகவேனும் இருந்து விபூதியை எடுத்துப்
பூமிமயிலே சிந்தாவண்ணம் அண்ணாந்து
கொண்டு “சிவசிவ” என்று உச்சரித்து வல

க்கையின் நடுவிரல்முன்றினாலும் நெற்றியில் தரித்தல்வேண்டும். பிறகு கணபதியையுங் குருவையும் நமஸ்கரித்துச் சிவபெருமானுடைய திவ்விய மங்கள உருவத் திருமேனியைத் திபானஞ்செய்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத் தைச் சக்திபாநுசாரம் ஜபித்துத் தோத்திரஞ் செய்யவேண்டும். சிவத்திபானத்துக்கு மனந் தெளியுங்காலம் சூரியன் உதிக்க ஐந்து நாழிகை உண்டென்னுங்காலமே. அக்காலத்துக்கே “ப்ராம்ஹீ” முஃர்த்தம் என்று பெயர். அக்காலத்தில் விழித்திருக்கின் நோய்களும் அணுக அஞ்சும். சிவஞ்ஞையுமிது.

அதன்பிறகு எழுந்து புறத்தே சென்று மலஜல விசர்க்கஞ்செய்து செளசம் பண்ணித் தந்தசுத்தி, ஸ்நானம் இவற்றை விதிப்படி முடித்துக்கொண்டு உலர்ந்த வஸ்திரத்தினாலே சரீரத்திலுள்ள ஈரத்தைப்போக்கி, உலர்ந்த கௌபீனத்தைத் தரித்து இரண்டு கைகளையுங் கழுவி, தோய்த்து உல

சந்த வஸ்திரங்களை யணிந்து நெற்றியிலே
 விபூதியைப் பூசி அநுஷ்டானஞ் செய்ய ஆர
 ம்பிக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் ஈர வஸ்தி
 ரத்தையாவது, ஒரே வஸ்திரத்தையாவது,
 கௌபீனம் ஒன்றையேயாவது உடுத்திக்
 கொண்டும், மறந்துங் கௌபீன மில்லாம
 லும் விபூதிதாரணமாவது அநுஷ்டானமா
 வது செய்யலாகாது. அப்படிச்செய்யின்
 பலனில்லை. பாவமும் உதயகால சூரியவெளி
 ச்சம் போல் ஏறும்.

நோயினாலே ஸ்நானஞ்செய்ய மாட்டாத
 வர் சரீரத்தை ஈரவஸ்திரத்தினாலே ஈரம்
 பறிமபடித் துவட்டி முன் சொன்னபடி தோ
 ய்த்துலர்ந்த கௌபீனத்தையும் வஸ்திரத்
 தையுந் தரித்து அநுஷ்டானஞ்செய்யவேண்
 டும். அதுவுஞ்செய்ய இயலாதவர் நெற்றி
 யிலே விபூதியை யணிந்து சிவபெருமானைத்
 துயானித்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சிந்திக்
 குக் கொண்டி ருத்தல் வேண்டும். ஸ்நானமா

னது சரீரசுத்திக்கு மாத்திரமன்று. சரீராரோக்கியத்துக்கும், மனம் ஒருவழிப்படுத்தற்கும், இந்திரிய நிக்கிரகத்திற்கும், யோக்கியத்துவத்துக்கும் ஏதுவாகும். இது ஸௌகிக வைதிக அநுபவம்.

சமயதீக்ஷிதருக்குப் பிராதக்கால அநுஷ்டானம் ஒன்றே உரியது. வேண்டுமானால் சாயங்கால அநுஷ்டானத்தைப் புஞ் செய்வலாம். அதனால் பாவந்தேய்ந்து புண்ணியமே வளரும். எப்பொழுதும் பிராதக்கால அநுஷ்டானம் ஆகாசத்தில் நகூத்திரங்கள் கண்ணுக்குத் தோன்றிக் காண்டிருக்கும் பொழுது செய்வதே உத்தமம். நகூத்திரங்கள் மறைந்தபொழுது செய்வது மத்தமம். சூரியன் உதிக்கும்பொழுது செய்வது அதமம். சாயங்கால அநுஷ்டானம் சூரியன் அஸ்தமிக்கும்பொழுது செய்வது உத்தமம். அஸ்தமயமானபின் நகூத்திரங்கள் தோன்றுமுன் செய்வது மத்தமம். நகூத்திரங்கள் தோன்

ஹும்பொழுது செய்வது அதமம். இந்தக்காலங்களில் அநுஷ்டானஞ்செய்ய முடியாதாயின் “ஸம்ஹிதா மந்திரம்” என்னும் பஞ்சப்ரம்ம மந்திரங்களையும், ஷடங்கமந்திரங்களையும் உச்சரித்துப் பின் அநுஷ்டானஞ்செய்தல்வேண்டும். அநுஷ்டான காலங்களில் நித்திரைசெய்வது மகாபாதகமாகும். சிவாபராதமுஞ் செய்ததாகும்.

அநுஷ்டானமே உயிர்க்குறுதியைத்தந்து சித்தசுத்தியை யுண்பெண்ணி முழுட்சுத்துவத்தை யளித்து ஜீவன் முத்தனாக்கூர் தன்மைத்தாதலின் அதை மரணபரியந்தம் விடலாகாது. இதுசுத்தியம், முக்காலஞ்சுத்தியம்.

உற்று மாருளமோ உயிர் கொண்டு பேரம்பொழுது குற்றாலத்துறை கூத்தனல் லானமக் குற்று மாருளமோ.

துருச்சிற்றற்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயதீக்ஷிதர்களுக்குரிய
ரைவ நித்தியாநுஷ்டானம்.

சைவசமய நெறியிலே உறுதியாய்ந்ந்று
சமயதீக்ஷைப் பெற்றுக்கொண்ட ஒவ்வொரு
வரும் விதிப்படி ஸ்நானஞ் செய்தவுடனே
உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரத்தினாலே ஈரத்தைப்
போக்கி “சிவசிவ” என்று நெற்றியிலே
விபூதிதரித்து வேறொரு உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரத்தை
அறையிற்றறித்து அதன்மீது மேல்
வஸ்திரத்தையுமணிந்து அநுஷ்டானபாத்திரத்தை
நன்றாகத்தேய்த்து,

“ஓம் அஸ்த்ராயநம: - ॐ சுலபாய நம:”

என்று இருமுறை கழுவிச் சுத்திசெய்து

“ஓம் ஹ்ருதயாயநம: - ॐ ஹ்ருதயாயநம:”

என்று நுண்ணியபுழுபூதலான ஜந்துக்கள்

அடையாததாயும், துரைகுமிழி முகலான்
வையில்லாததாயும், இழிகுலத்தார் ஸ்நா
னஞ் செய்பாதார் தீண்டாததாயும், கலங்
கல், பாசி, உவர், பழமையாகிய நீர் அற்ற
தாயுமுள்ள சுத்தஜலத்தை அதிப்பிரித்
துப் பின் தான் அதுஷ்டானஞ் செய்ய
இருக்குமிடத்தை நோக்கிச்சென்று வடக்
கு முகமாகவேனும், கிழக்குமுகமாகவே
னும் நின்றுகொண்டு,

க. பூசுத்தி - ஸுஸுவி.

ஓம் அஸ்த்ராயபத் - ஓம் சுலாயமபத்
என்று தன் கரத்திலுள்ள ஜலத்தில் சிறி
தெடுத்தாத் தெரிக்க. பிறகு பீடத்தின்
மீதாவது அல்லது வெள்ளை வஸ்திரத்தை
விரித்து அதன்மீதாவது உட்கார்த்து வி
பூகிபை உத்துள்ளமாசப் பூசிக்கொண்டு
ஜலபாத்திரத்தை இடதுபுறமாகவும், தாம்
பிரத்தபுட்டை வலதுபுறமாகவும் வைத்து
காப்புத் தெய்வமாயிய மஹர கணபதியின்

திவ்வியமங்கள் வருவத்தை இருதயத்தில்
ஒருமைப்பட்ட மனதோடு. சிந்தித்துக்
கொண்டு

உ. கணபதி வந்தனம்

மணவதி வடிநடி.

“ஓம் கணபதயே நம: - ஓம் மணவதியே
நம:” என்று முஷ்டியாகப் பிடித்த இரு
கரங்களினாலும் சிரசிலே மும்முறை குட்
டிக்கொள்க. பின்

ஈ. குருவந்தனம் - மூராவடிநடி.

“ஓம் குருப்யோநம: - ஓம் மூராவெநம:”
என்று தாம்ரை முகுளம் போன்ற நமஸ்
கார முத்திரையினால் புருஷமத்தியிலே
கும்பிடுக.

சு. அஷ்ட ஸம்ஸ்காரம்

சுஷ்ட ஸ்காரம்.

அதாவது எவ்வகை சுத்தி—அதுஷ்டா
ன ஜலத்தைச் சுத்திச் செய்யமுறை.

க-வது நிரீக்ஷணம் - நிரீக்ஷணம்.

“ஓம் சிவாயநம: - ஓம் சிவாயநம:” என்று வலது கைப் பெருவிரலையும் அணி விரலையும் சேர்த்தலாகிய திவ்யமுத்திரையினாலே வலக்கண், நெற்றிக்கண், இடக்கண்களை முறையே தொட்டுச் சுட்டுவிரல் நடுவிரல்களை நீட்டிப் பெருவிரல் அணி விரல்களின் வழியாக ஜலத்தைப் பார்த்த லென்னும் நிரீக்ஷணமும்,

உ-வது புரோக்ஷணம்-புரோக்ஷணம்.

“ஓம் அஸ்த்ராயபத் - ஓம் சுலாயமடி” என்று வலதுகை விரல்களைச் சேர்த்து நிமிர்த்து நீட்டுதலாகிய நிமிர்த்திய பதா கை முத்திரையினாலே ஜலத்திற்றெளித்தல் என்னும் மேலே உயர்த்துதலாகிய புரோக்ஷணமும்,

உ-வது தாடனம் - தாடனம்.

“ஓம் அஸ்த்ராயபத் - ஓம் சுலாயமடி”

என்று வலதுகைச் சுட்டு விரலை நீட்டி.
மற்ற விரல்களை மடக்கிக்கொண்டு அச்சு
சுட்டு விரலால் கீழ்நோக்கித் தட்டுதலென்
னுந் தட்டினமும்,

சு-வது அப்யுக்ஷணம்-சுஷு^௨க்ஷணடி
“ஓம் கவசாய வெளஷட் - ஓம் கவசாய
வளஷட்” என்று கலிழந்த பதாகைமுத்
திரையினாலே ஜலத்தை முடிதலென்னும்
அப்யுக்ஷணமும்,

ரு-வது தாளத்திரயம்-காஹசுயடி.
“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுஸு^௨ராயவடி”
என்று வலதுகைப் பெருவிரலொழிந்த நா
ன்கு விரல்களினாலே இடது உள்ளங்கை
யிலே முன்னுமுறை தட்டுதலென்னுந் தா
ளத்திரயமும், *

* பெருவிரலையுஞ் சிறுவிரலையும் நீக்கி நடு
முன்று விரல்களினாலே முன்முறை தட்டுதலு
முண்டு.

சு-வது. திக்பந்தனம் - ஐவாயநடி.

“ஓம் அஸ்திராயபட் - ஓம் சுலாயவடி”

என்று வலக்கைபெருவிரலடியைச் சுட்டு
விரலாற் றெட்டுத்தெறித்தலாகிய சோடி
கை முத்திரையினாலே கிழக்குமுதல் ஈசா
னம்வரை எட்டுத்திக்குகளிலும் தெறித்
தலென்னும் திக்குபந்தனமும்.

சு-வது அவகுண்டனம்

சுவகூண நடி.

“ஓம் கவசாயவெளஷட் - ஓம் சுவாயவளஷ
டி” என்று சுட்டுவிரல் நீட்டியகையின
லே வளைத்தலென்னும் அவகுண்டன
முஞ் செய்து.

அ-வது தேநுமுத்திரை

கெயநாஜாடி.

“ஓம் சுவாய வெளஷட் - ஓம் சிவாயவள
ஷடி” என்று இரண்டு கைகளையுங்
சுட்டி விரல்களை இடையிடையே கோத்

துச் சிறுவிரல்களை அணிவிரல்களோடுங்
 சுட்டு விரல்களை நடுவிரல்களோடுங் சேர்
 த்தலாகிய சுரபி முத்திரையினாலே அடர்
 தம்பொழிவதாகப் பாவித்துக் கொடுத்த
 லென்னுந் தேநு முத்திரையுங் கொடுக்க.
 ௫. மஹாமுத்திரை - உஹாஜுஜாஃ.

“ஓம் சிவாயவெளஷட் - ஓம் ஸ்வாயவள
 ஷட்” என்று இரண்டு கைகளின் பெ
 ருவிரல்களையும் உள்ளடங்கப் பின்னி
 மற்ற விரல்களை நீட்டி ஜலத்தை முடுக.
 ௬. அஸ்த்ரஸத்தியோபாசனம்
 சுஹு வஸுஸூராவாஸத்யு.

“ஓம் அஸ்த்ராய நமஃ - ஓம் சுஸூராய நமஃ”
 என்று நிமிர்த்திய பதாகை முத்திரையி
 னாலே ஜலத்துள்ளியை மும்முறை சிசுசிற்
 றெளித்து.

“ஓம் அஸ்த்ராயஸ்வஹா - ஓம் சுஸூராயஸ்வ
 ஹா” என்று இரு கைப்பெருவிரல்களை

யும் உள்ளடக்கிச்சேர்த்து மும்முறை தர்
ப்பணஞ் செய்து,

“ஓம் ஆஸ்த்ராய நமஃ - ஓம் சுஸூராய நமஃ”

என்று பத்துரு ஜபித்து,

“ஓம் அஸ்த்ராயஸ்வாஹா - ஓம் சுஸூராயஸ்வா
ஹா” என்று மறுபடியும் ஒரேமுறை த
ர்ப்பணஞ்செய்க,

எ. ஆசமனம் - சூவநமஸு.

க-வது ஆசமனம். வலக்கையை விரித்
துப் பெருவிரலையும் சிறு விரலையும் மிரித்து
விட்டுப் பெருவிரலடியிற் சார்த்த உழுந்த
மிழும்படியான ஜலத்தை

“ஓம் ஆத்மதத்வாய ஸ்வதா - ஓம் சூதத்
தாயஸ்யா”

“ஓம் ஸித்வாதத்வாய ஸ்வதா - ஓம் விஷித்
தாயஸ்யா”

“ஓம் ஸிவாதத்வாய ஸ்வதா - ஓம் ஸிவத் தா
யஸ்யா”

என்னும் மந்திரங்களொவ்வொன்றுக்கும்
ஒவ்வொருமுறை ஆசமனஞ் செய்து இ
டைஇடை கைகழுவுக(ஆசமனம்-பானம்)

2 - வது அதிசுத்தி, அதரங்களிரண்டையும்

“ஓம் அஸ்தராயபட் - ஓம் சுலாயவடி”

என்று வலக்கைப் பெருவிரலடியால் இட
மாக இருமுறையும், உள்ளங் கையால்
கீழாக இருமுறையுந் துடைக்க.

3 - வது தோடும்பம் - பெருவிரலையும் அணி
விரலையுஞ்சேர்த்தலாகிய திவ்யமுத்திரையின
லே,

“ஓம் ஹ்ருதயாய வெளஷட் - ஓம் ஹ்ரு
தயாயவளஷடி” என்று முகம், வலமுக

கு, இடமுகு, வலக்கண், இடக்கண்,
வலக்காது, இடக்காது, நாபி, மார்பு, வலத்
தோள் இடத்தோள், கிரக என்னும் இப்

† பெருவிரல் உள்ளோபடங்கக் கையையப் பசு
வின் காதுபோலக் குவித்தலாகிய கோகர்ண
முத்திரையால் ஆசமனஞ் செய்தலுமுண்டி

பன்னிரண்டு இடங்களைப் பற்றித் தொட்டு விடுக.

அ. கரசுத்தி - கராஸாவி.

“தும் அஸ்த்ராயபட் - ஸஸாய மட”
என்று இடதுகையின் நடு மூன்றுவிரல் களினால் வலது அகங்கையில் இருமுறையும், புறங்கையில் ஒருமுறையும், வலது கையின் நடு மூன்றுவிரல்களினால் இடது அகங்கையில் இருமுறையும், புறங்கையில் இருமுறையுந் துடைக்க.

அ. விபூதிசுத்தி - விஹதிசாவி.

விபூதியை வலக்கைப்பெருவிரல், நடுவிரல், அணிவிரல்களால் எடுத்து இடதுகையில் வைத்துக்கொண்டு

“தும் அஸ்த்ராய பட் - ஸஸாய மட”
என்று அவ்விபூதியிலே ஜலத்தைத் தெளித்து அதில் ஒரு சிறுபங்கைப் பெருவிரல் அணிவிரல்களாலே எடுத்து இரகசு

தர்களாலுண்டாகும் இடையூறு நிவர்த்தி
யின் பொருட்டு,

“ஓம் அஸ்த்ராய பத் - சுஸூரய மஃ”

என்று தென்மேற்குத் திசையாகிய நிருதி
திக்கில் தெறித்துவிட்டு *

“ஓம் சிவாய நமஃ - ஓம் ஸிவாய நமஃ”

என்று நிரீக்ஷணமும்,

“ஓம் அஸ்த்ராய பத் - சுஸூரய மஃ”

என்று புரோக்ஷணமும்,

“ஓம் அஸ்த்ராய பத் - சுஸூரய மஃ”

என்று தாடனமும்,

“ஓம் கவசாய வெளஷட் - ஓம் கவசாய
வளஷட்” என்று அப்யூக்ஷணமுஞ் செ

ய்து விபூதியை வலக்கையால் முடி வலது
முழந்தாள் மேல் சிறிது உயரவைத்துச்

* இவ்வாறன்றி அடியில் வரும் பஞ்சகலா
மந்திரங்களினாலும், ஸம்ஹிதா மந்திரங்களினாலும்
விபூதியை அபிமந்தரித்த பின்பு இராக்ஷதரீதியா
பாட்டுத் தெறித்தலுமுண்டு.

கொண்டு விதிப்படி துணிக்கப்படாத அக
ற்ப விபூதியாகில்,

பஞ்சகலாமந்திரம்

வனுகுறாஜம் து.

ஓம் நிவிருத்தி கலாயை நம: - ஓம் நிவூதி
கூறாயெ நம:

ஓம் ப்ரதிஷ்டா கலாயை நம: - ஓம் ப்ரதி
ஷ்டாகூறாயெ நம:

ஓம் வித்யா கலாயை நம: - ஓம் விஜ்ஞா
கூறாயெ நம:

ஓம் சாந்தி கலாயை நம: - ஓம் ஸாந்திகூறா
யெ நம:

ஓம் சாந்தியாதித கலாயை நம: - ஓம் ஸா
ன்திராதிகூறாயெ நம:

என்னும் பஞ்சகலா மந்திரங்களினாலும்

பஞ்சபிரம்ம மந்திரம்

வனுஸ்ய ஹம் து.

ஓம் ஸசானாய நம: - ஓம் ஸாஸாநாய நம:

ஓம் தத்புருஷாய நம:-ஓம் தத் ப்ருஷாய
நம:

ஓம் அகோராயநம:- ஓம் சுவொராய நம:
ஓம் வாமதேவாய நம:- ஓம் வாஜ்ஜெவாய
நம:

ஓம் ஸத்யோ ஜாதாய நம:- ஓம் ஸஜெயா
ஜாதாய நம:

என்னும் பஞ்சபிரம்ம மந்திரங்களினாலும்

ஷடங்க மந்திரம்

ஷடஜைஞ்சு

ஓம் ஹ்ருத்யாய நம:- ஓம் ஹ்ருத்யாய நம:

ஓம் சிரஸே நம:- ஓம் ஸிரஸே நம:

ஓம் சிகாயை நம:- ஓம் ஸ்வாயெ நம:

ஓம் கவசாய நம:- ஓம் கவசாய நம:

ஓம் நேத்ரேய்யோ நம:- ஓம் நெத்ரே

யெ நம:

ஓம் அக்ஷராயநம:- ஓம் சுக்ஷராய நம:

என்னும் ஷடங்கமந்திரங்களினாலும் அபிமத்
திரித்துப் பின்.

ஓம் அஸ்த்ராயபத் - ஓம் சுஸாய மஹீ

என்று திக்பந்தனமும்.

ஓம் கவசாய வெள்ளஷத் - கவவாய்வளஷத்

என்று அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

(விதிப்படி சிவாக்கியினால் தஷரீக்கப்பட்ட
கற்ப அதுகற்ப விபூதியாகில் பஞ்சகலா
மந்திரம் ஜபிக்கவேண்டுமெதில்லை.)

பஞ்சபிரம்ம மந்திரமும், ஷடங்கமந்திர
மும் ஆகிய பதினொரு மந்திரங்களுமே
ஸம்ஹிதா (ஸம்ஹிதா) மந்திரமெனப்
பெயர் பெறும்.

க. விபூதி ஸ்நானம்

விவரித்திஷாநடி.

வலக்கையின் பெருவிரல் அணிவிரல்களா
ல் சிறிது விபூதியை எடுத்துச் சிரசுமுதல்
பாதகம் வரையிலும் பரிசித்துத் தன்னை

அபிஷேகஞ் செய்துகொண்டதாகப் பா
வித்து இடக்கையிலுள்ள விபூதியைச்சிறு
விரல் நீங்கிய நான்குவிரல்களைச் சேர்த்த
லாகிய நிரோதான முத்திரையினாலே*

“ஓம் ஹ்ருதயாய நம: - ஓம் ஹ்ருதயாய நம:
என்று ஜலம்விட்டு

“ஓம் கவசாய வெளஷட் - ஓம் கவசாய
வளஷட்” என்று குழைத்து நடுவிரல்
கள் முன்றினாலே

“ஓம் சசான்யநம: - ஓம் ஸாஸாநாய நம:
என்று சிரசிலே முன்றுதரமும்,

“ஓம் தத்புருஷாயநம: - ஓம் தத்புருஷாய
நம:” என்று நெற்றியிலே முன்றுதரமும்,

“ஓம் அகோராய நம: - ஓம் சுவொராய
நம:” என்று மார்பிலே முன்று தரமும்,

“ஓம் வரமதேவாய நம: - ஓம் வாரிஷேவா

* பெருவிரலோடுகூடிய நடுவிரலினாலும் ஜலம்
விடுதலுமுண்டு.

ய நமஃ” என்று நாயியிலே ஒருதரமும்
 “ஓம் ஸத்யோஜாதாய நமஃ - ஓம் ஸஞ்ஜோ
 ஜாதாய நமஃ” என்று வலமுழந்தாள்
 இட முழந்தாள், வலப்புஜம் இடப்புஜம்
 வல முழங்கை இட முழங்கை, வல மணி
 க்கட்டு இட மணிக்கட்டு, வலவிலா இட
 விலா, முதுகு, கழுத்து என்னும் மற்ற
 அங்கங்களிலே ஒவ்வொருதரமுந்திரிபுண்
 டரமாகத்தரிக்க.

திரிபுண்டரம் - மூன்று ரேகைகளாக தரித்
 தல் - திரி - மூன்று, புண்டரம் - ரேகை.

நெற்றியிலும், மார்பிலும், புஜங்களிலும்,
 அவ்வாறங்குல நீளமும், மற்ற அங்கங்க
 ளில் ஒவ்வோ ரங்குலநீளமும், சுத்தியின்
 பொருட்டு இடை இடையே அஸ்திரமந்
 திரத்தை நினைந்துகொண்டு தரித்தல்வே
 ண்டும். மூன்று ரேகைகளின் இடைவெளி
 ஒவ்வொருங்குல அளவினதா யிருத்தல்

வேண்டும். விபூதியை அணியும்போது
வலது கைக்குச் சாதனமாக இடதுகை
யும் பின்பற்றவேண்டும். நெற்றியிலே அவர
வர் கடைப்புருவ வெல்லையளவுத் தரித்த
லும் விதியே.

கச. மந்த்ரஸ்நானம்.

ॐ சூஸா நம: .

எஞ்சிய விபூதியோடு வலதுகை நிறைய ஜ
லம்விட்டு அக்கையை முஷ்டியாகப் பிடி
த்துக்கொண்டு இடதுகையால் மூடிச்ச்கொ
ள்ளுதலாகிய சும்பகமுத்திரையினாலே.

“ஓம் ஸசானாய நம: - ॐ ஸாஸாநாய நம:”
என்பது முதலிய பஞ்சபிரம்ம மந்த்ரங்
ளைபுச்சரித்து,

“ஓம் சிவாயவெளஷட் - ॐ ஸிவாயவள
ஷட்” என்று சிரசிலே புரோகித்து
விட்டு,

“ஓம் அஸ்திராயபட் - ஓம் சுஸூராய மடஃ”

என்று தாளத்திரயஞ் செய்து,

சிந்திய விபூதியைப் பெருவிரல் நீங்கிய
மற்ற விரல்களைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்த
தலாகிய ஸம்ஹார முத்திரையினாலே,

“ஓம் ஹ்ருதயாய நம: - ஓம் ஹ்ருதயாய நம:”

என்று இருதயத்திலே ஒடுக்கிக்கொள்க.

கஉ. மானஸ ஸ்தானம்

உாநஸ ஸாநடி.

முன்போல ஆசமனம், அதரகந்தி, தோடும்டம்
ஆகிய இவற்றைச் செய்து,

“ஓம் சிவாய நம: - ஓம் ஸிவாய நம:”

என்று நாதாந்தமாக உச்சரித்துப் புருவ
மத்தியென்னும் பிந்துஸ்தானத்திலுள்ள
அமிர்தத்தால் தன்னுடைய தேகம் உள்
ஞுப்புறமும் நனைந்தாகப்பாவிக்க.

கரு. சகளீகரணம்

வசுஷீகரணடி.

க-வது கரந்யாஸம்-கரந்யாஸடி.

பின்முன்போல கரசுத்திசெய்து

“ஓம் சக்தயேவெளஷ்ட்-ஓம் ஸக்தயே வள
ஷ்ட்” என்று இரண்டு கைப்பெருவிரல்
களையும் உள்ளடக்கிக் கைகளைக் கூப்பி
சக்திபமிர்த்தத்தால் கைகள் நனைந்ததாகப்
பாவித்துப்பின் குவித்த விரல்களை விரித்
துப் பெருவிரல்களினாலே,

“ஓம் ஹ்ருதயாய நமஃ-ஓம் ஹ்ருதயாய நமஃ”
என்று சிறுவிரல்கள் மத்தியிலும்,

“ஓம் சிரஸே நமஃ - ஓம் ஸிரஸெ நமஃ”
என்று அணிவிரல்கள் மத்தியிலும்,

“ஓம் சிகாயை நமஃ-ஓம் ஸிவாவெநமஃ”
என்று நடுவிரல்கள் மத்தியிலும்,

“ஓம் கவசாய நமஃ - ஓம் கவவாய நமஃ”

என்று சுட்டுவீரல்கள் மத்தியிலும் நியசித்து (தொட்டு)ப்பின் இரண்டு உள்ளங்கைகளில்,

“ஓம் நேத்ரேப்யோ நமஃ - ஓம் நெத்ரஜெஷ்யா நமஃ” என்று மடக்கிய நடுமுன்று விரல்களினாலும் நியசித்து

“ஓம் அஸ்த்ராயபத் - ஓம் சுலூயவடிஃ”, என்று சுட்டுவீரல்களினாலே பெருவிரல்கள் மத்தியில் நியசித்து

“ஓம் கவசாயவௌஷத் - ஓம் கவவாயவௌஷத்” என்று இரண்டிகைகளையும் சுற்றுதலாகிய அவருண்டனஞ்செய்து,

“ஓம் சிவாய வௌஷத் - ஓம் ஸிவாயவளஷத்” என்று இரண்டு கைகளையும் கூட்டிக் குவிக்க.

(பஞ்சபிரம்மநியாசம் சமய தீக்ஷிதர்களு

கீகு விதிக்கப்படவில்லை யாதலின் அவர்
கள் விரல்நுனிகளைத் தொடுத்தல்கூடாது.)

உ-வது அங்கந்யாஸம்-சுஹந்யாஸம்.

“ஓம் ஹ்ருதயாய நமஃ - ஒம் ஹ்யுதயாய
நமஃ” என்று வலக்கைப் பெருவிரலோடு
கூடிய சிறுவிரலினாலே இருதயத்திலும்.

“ஓம் சிரஸே நமஃ - ஒம் ஸிரஸே நமஃ”
என்று பெருவிரலோடு கூடிய அணிவிர
லினாலே சிரசையும்,

“ஓம் சிகாயை நமஃ - ஒம் ஸிவாயெ நமஃ
என்று பெருவிரலோடுகூடிய நடுவிரலி
னாலே சிகையென்னுங் குடுமியிலும் நிய
சித்து,

“ஓம் கவசாயவௌஷ்ட் - ஒம் கவசாயவௌ
ஷ்ட்” என்று இரண்டு கைச் சுட்டுவிரல்
களினாலே கழுத்தை ஸ்தன நடுவரையி
லுஞ் சுற்றி,

“ஓம் நேத்ரேப்யோ நமஃ - ஓம் நெத்ரு
ஷ்ஞாமஃ” என்று நிமிர்த்திய நடுமுன்று
விரல்களினாலே வலக்கண், இடக்கண்,
நெற்றிக்கண் ஆகிய இவற்றை நியசித்து

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுஸூராய ஷடீ ”
என்று வல உள்ளங்கையிலே இடக்கை
யணிவிரலினாலும் இட உள்ளங்கையிலே
வலக்கை யணிவிரலினாலும் நியசித்து

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுஸூராய ஷடீ ”
என்று வலக்கைப் பெருவிரலொழிந்த விர
ல்களினாலே இடவுள்ளங்கையிலே முன்று
தரந் தட்டுதலாகிய தாளத்திரயஞ்செய்து

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுஸூராய ஷடீ ”
என்று சோடிகை முத்திரையினாலே கிர
சிலே பத்துத் திக்குகளிலுந் திக்பந்தனஞ்
செய்து

“ஓம் கவசாயவௌஷட் - ஓம் கவவாயவள
ஷட்” என்று சுட்டுவீரல் நீட்டிய கை
யினாலே சிசிலே அவகுண்டனஞ்செய்து
“ஓம் சிவாய வௌஷட் - ஓம் சிவாயவள
ஷட்” என்று சிசுமுதல் பாதபரியந்தம்
மஹாமுத்திரை காட்டிவிடுக.

கசு. பிராணாயாமம் - பூரணாயாஜம்.
வலக்கைச் சுட்டு விரலையும் நடு விரலையும்
உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினாலே வலது
நாசியை யடைத்து

“ஓம் ஈசானாயநம: - ஓம் ஸாஸாநாயநம:”
என்பது முதலிய பஞ்சபிரம்ம ஷடங்க
மந்திரங்களை யுச்சரித்துப்பின் பெருவிரல்
அணிவிரல்களினாலே வலஇடநாசிகளிரண்
டையும் அடைத்து அதேமந்திரங்களையுச்
சரித்துப் பிறகு அணிவிரலினாலே இடது
நாசியைமட்டும் அடைத்து மீட்டும் அவ்
வாறே அதே மந்திரங்களை யுச்சரித்து

“ஓம் சிவாயநமஃ - ஓம் ஸிவாய நமஃ”

என்று வலச்செவியை வலக்கையால் பொத்துக.

வலநாசியை அடைக்கும் பொழுது புறத்தேயுள்ள சுத்தவாயுவை இடநாசிப்பிலே வாங்கி உள்ளே நிறப்புக—இதுபூசகம். இரண்டுநாசிகளையும் அடைக்கும்பொழுது உள்ளேவாங்கிய வாயுவைப் புறத்தே செல்லவிடாமல் அங்கேநிறுத்துக. இதுகும்பகம். இடநாசியை அடைக்கும்பொழுது உள்ளேநிறுத்திய வாயுவை வலநாசியினாலே வெளியில்விடுக. இதுரேசகம். இவ்வாறு கவனமாகச்செய்து பிராணனையடக்கிவரின் சிலவியாதிகள் பீடிக்காதிருப்பதற்கும் பீடித்தவியாதிகளிற் சில நீங்குதற்கும் முக்கிய ஹேதுவாகும். அன்றியும் நாளடைவில் யோகாப்பியாசமுங்கைகூடும். ஆத்மதரிசனமு முண்டாகும். இது அநுபவசித்தம்.

கரு. அம்ருதீகரணம் *

சுஜதீகரணம்.

வலதுகைச் சுட்டுவிரலை வளைத்து மற்ற
விரல்களை மடக்குதலாகிய அங்குசமுத்தி
ரையினாலே புருவநடுவிலுள்ள அமிர்தத்
தைத்தொட்டு அதை எடுத்ததாகப் பாவி
தது ஜலத்தினிடத்தே வைத்து கவிழ்ந்த
பதாகை முத்திரையினாலே மூடி

“ஓம் சிவாயநமஃ - ஓம் ஸிவாய நமஃ”

என்று அந்தஜலத்தை யபிமந்திரித்துச்
சிவதீர்த்தமாகப் பாவித்து

“ஓம் அஸ்த்ராயபத் - ஓம் சுஸூராய மஃ”

என்று திக்பந்தனமும்,

“ஓம் சுவசாயவௌஷட் - ஓம் கவசாய வள
ஷட்” என்று அவகுண்டனமுஞ்செய்து

“ஓம் சிவாயவௌஷட் - ஓம் ஸிவாய வளஷ
ட்” என்று தேறுமுத்திரையுங்கொடுக்க.

*சிவதீர்த்த+ரண மெனினும் கூறுப.

கசா. சந்தியாவந்தனம்
ஸங்யாவந் நடி.

க-வது. பிராதக்காலசந்தி-பூத்கோவஸ்தி.
பிராதக்காலத்திலே தியானிக்கப்படுஞ் ச
ந்தியாசக்தி ப்ராம்ஹீ (பூரீ) எனப்பட
டும். இந்தச் சக்தியைத் தியானிக்கும்
விதம் வருமாறு:—

(ஸ்ரோ) ரகஸ-ஓஷாம்பராம் ரகா^த
ஜடா யஜ்ஞாபவீதிநீம் ।
ஹம்ஸவஜாஸநாம் வாமாம்
உதாவ-கூஷுதாவ-கூஜாடி ॥
ஸுமக்ஷராலிநீம் டிக்ஷ
வாரெ டிணகஜீணமாம் ।
பூராம்ஹீ ஶிஷ்டிஸீம் ய்யாயெக
பூரதஸாரகிதெவ்வரெ ॥

ரக்தபூஷாம் பராம் ரக்தாம்
ஜடாயஜ்ஞாபவீதிநீம்,

ஹம்ஸபத்மாஸநாம் பாலாம்
 சதுர்வக்த்ராஞ் சதுர்புஜாம்,
 ஸ்ருகக்ஷ்மாஸநீம் தக்ஷ
 வாமே தண்டகமண்டலாம்,
 ப்ராம்ஹீ மஷ்டத்ருஸீம் த்யாயேத்
 ப்ராதஸ்தாகிதேதம்பரே.

(இதன்பொருள்) சிவந்த ஆபரணங்களும்,
 சிவந்தபட்டாடையும், சிவந்த நிறமும் உ
 டையவளாய், ஜடையும் பூணூலும் உடை
 யவளாய், அன்னவாகனத்தின்மீது பத்மா
 சனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கையும், பாலப்
 பருவமும், நான்கு முகமும், நான்கு கை
 களும், வலக்கரங்களில் சிருக்கும் அக்ஷ
 மாஸையும், இடக்கரங்களில் தண்டுங் கம
 ண்டலமும் உடையவளாய், ப்ராம்ஹீ என்
 னும் பேருடையவளாய், எட்டு நேத்தி
 ரங்களு முடைய தேவியைத் தியானிக்க.
 உ-வது சாயங்காலசந்தி - ஸாயஜாஸஸநி.
 சாயங்காலத்திலே தியானிக்கப்படும் சந்தி

யாசக்தி ரௌத்ரீ (ராளீ) எனப்படும்.
இந்தச் சக்தியைத் தியானிக்கும் விதம்
வருமாறு,

ஸ்ரீ. நீயொத உடிவாலாஸாம்
கிணியுத் த யளவநாம் ।
உதுவகஜாம் த்ரிணைத்ராஹ
ஜடா வணெநுஜீணிதாழ் ॥
த்ரிஸுமராக்ஷயராம் டிக்ஷ
வாரெஸாஹய ஸதிகாம் ।
ராளீம் யூயெஆஷாஸஸாம்
கூரெகிபூஸதீதெ ருணை ॥
நீலோத்பலதளாபாஸாம்
கிஞ்சிச்சலித யௌவனம்
ச தூர்புஜாம் த்ரிணைத்ராஞ்ச
ஜடாகண்டேந்து மண்டிதாம்,
த்ரிகுலாக்ஷதராம் தக்ஷ
வமேஸாபய ஸக்திகாம்
ரௌத்ரீம் த்யாயேத் வருஷாப்ஜஸ்தாம்
காலேர்த்தாஸ்தமீதே ருணை.

(இ.-ள்) கருநெய்தற் புஷ்பம்போன்ற காந்தி
 யுள்ளவனும், சற்றே யெளவனந் திரும்பிய
 பருவமும், நான்கு கைகளும், மூன்று சுண்
 களும், ஜடையும், பூணூலும், சிரசிலே மூன்
 றும்பிறைச் சந்திரனும் உள்ளவளாய், வல
 து கைகளில் சூலமும், ஜபமாலையும், இடது
 கைகளில் அபயமும் சக்திஆபுதமும் உடைய
 வளாய், ரிஷபவாகனத்தின்மீது பத்மாசனத்
 தில் உட்கார்ந்திருக்கும் ரௌத்ரியைத்தியா
 னிக்க.

இவ்விருசக்திகளும் பிரமருத்திரர்களை
 அதிஷ்டித்துக் கொண்டிருத்தலால் இவர்
 களைச் சர்வகிருத்தியங்களுக்கும் சாக்ஷியா
 யிருக்கிற பரமசிவத்தின் சக்தியாக நிச்சயி
 த்து ஹ்ருதயத்திலே சத்துவகுணமுள்ள
 ப்ராம்ஹியையும், பிரமரந்திரத்திலே தாம
 சகுணமுள்ள ரௌத்ரியையும் தியானித்து
 ப்ராம்ஹியினுடைய செவ்வொளி மண்டலத்
 தினுள்ளும், ரௌத்ரியினுடைய நீலவொளி

மண்டலத்தினுள்ளும் தன்னுடைய ஆத்மாவும் சரீரமும் அடங்கினவைகளாகப் பாவித்துக்கொள்க.

(மாத்யாஹ்நிக சந்தியாசக்தி வைஷ்ணவியாதீஸின் அத்தேவியின் துயானம் முக்கியமாய் நிர்வாண தீக்ஷிதர்களுக்கே உரியதாதலால் அது இங்கு கூறப்பட்டிலது.)

௧௭. மார்ஜனம் - ஶாஸ்திரம்.

பிறகு சிவதீர்த்தத்தை வலக்கையாலெடுத்து “ஓம் ஹ்ருதயாய நமஃ-ஓம் ஹ்ருதயாய நமஃ”

என்று இடது கையில் விட்டுக் கும்பகமுத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு

“ஓம் ஶசானாய நமஃ-ஓம் ஶசானாய நமஃ”

என்பதுமுதலிய பஞ்சபிரம்ம ஷடங்கமந்திரங்களை யுச்சரித்து

“ஓம் சிவாய வெளஷட் - ஓம் ஶிவாய வளஷட்” என்று சிவசிலை புரோக்ஷித்துக்கொள்க.

மீளவும் தீர்த்தத்தை வலதுகையால் முடி
 “ஓம் ஈசானாய நமஃ-ஓம் ஸாஸாநாய நமஃ”

என்பது முதலிய பஞ்சபிரம்ம ஷடங்கமந்
 திரங்களினுலே அபிமந்திரித்து வலக்கை
 யினுலே தீர்த்தத்தை பெடுத்து இடக்கை
 யில் விட்டு அந்தக் கையினின்றும் விரலி
 டைகளின் வழியாய்க் கீழே ஒழுங்குற
 தீர்த்தத்தை வலதுகையால்

“ஓம் ஈசானாய வெளஷட்-ஓம் ஸாஸாநாய
 வளஷட்” என்பது முதலிய வெளஷடந்த
 பஞ்சபிரம்ம ஷடங்கமந்திரங்களால் மந்தி
 ரத்துக்கொருமுறை கிரசிலே புரோக்ஷித்
 துக்கொள்க.

கஅ. அகமர்ஷணம் - சுவரஷ்டுணம்.

பின்பு மீதியாயிருக்குஞ் சிவதீர்த்தத்
 தை இடது கையினின்றும் வலது கையில்
 விட்டு நாசிகளுக்குச் சமீபமாய்ப் பிடித்துக்
 கொண்டு அந்தத்தீர்த்தம் வெண்ணிறமுடை

ய தரும் சொற்பமாகி இடது நாசியின்வழி
யாக உள்ளேசென்று அங்குள்ள பாவமனைத்
தையும் அடியோடு நாசஞ் செய்ததாகவும்
அந்தப்பாவம் கருத்த மைக்குழம்புபோல
வலதுநாசியின் வழியாய்ப் புறப்பட்டு வெளி
யேவந்து கரத்தில் தங்கியதாகவும் தியானி
த்து அதைவலதுகாற் பெருவிரலில் ஜ்வா
லிக்கும் அக்நியிலே.

“ஓம் அஸ்த்ராய ஹும்பட் - ஒம் சுஸூரய
ஹும்மடீ” என்று புருவநெரிப்புடனே
விட்டு அந்தப் பாவம் பஸ்மமானதாகப்
பாவித்து

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - ஒம் சுஸூரய மடீ”
என்று கைகழுவுக.

கக. கவசவெஷ்டனம்

கவவவெஷ்டநம்.

பிறகுமுன்போல் ஆசமனம், அதரசுத்
தி, தொடுமிடம் இவற்றைச்செய்து, சுகனீ

கரணமுஞ்செய்து, வலதுகையினால் ஆமிர்த
மயமான தீர்த்தத்தை யெடுத்து

“ஓம் கவசாயவௌஷட் - ஓம் கவலாயவள
ஷட்” என்று தன்னைவலமாகச் சுற்றுக.

உ.௦. தர்ப்பணம் - தவ்யுண்டி.

இரண்டுகைகளும் நிறைய ஜலத்தை எடுத்து
“ஓம் சிவாயஸ்வாஹா-ஓம் ஸிவாய ஸ்வாஹா”

என்று முன்றுமுறை தர்ப்பணஞ்செய்து
“ஓம் சிவாய நமஃ-ஓம் ஸிவாய நமஃ” என்று
பத்துரு ஜபித்து

“ஓம் சிவாய ஸ்வாஹா-ஓம் ஸிவாய ஸ்வாஹா”
என்று மீட்டும் ஒருமுறை தர்ப்பணஞ்
செய்து

“ஓம் ஈசானாய ஸ்வாஹா - ஓம் ஈர்ஸாநாய
ஸ்வாஹா” என்பது முதலிய பஞ்சபிரம்ம
ஷடங்க மந்திரங்களினாலே ஒவ்வொரு
முறை தர்ப்பணஞ்செய்து

“ஓம் உமாதேவ்யை ஸ்வாஹா - ஓம் உமோஷி

வெவ் ஸாஹா”

“ஓம் கணபதயே ஸ்வாஹா-ஓம் மணவத்
யெ ஸாஹா”

“ஓம் சரவணபவாய ஸ்வாஹா-ஓம் ஸாரவண
ஹவாய ஸாஹா” என்றுமந்திரத்துக் கொ
ருமுறை தர்ப்பணஞ் செய்க.

பிறகு முன்போல் ஆசமனம், அதரசுத்தி,
தொடுமிடம் ஆகிய இவற்றையும் சுகளீகர
ணத்தையுஞ் செய்க.

உக. தீர்த்தோபஸம்ஹாரம்

கீசுபூவஸம்ஹாரம்.

முன்னே புருவ நடுவினின்றும் எடுத்து
ஜலத்தினிடத்திலே வைக்கப்பட்ட அமிர்
தத்தைப் பெருவிரல்கீங்கிய மற்றவிரல்
களைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்தலாகிய ஸம்
ஹாரமுத்திரையினாலே

“ஓம் ஹ்ருதயாய வெளஷட்-ஓம் ஹ்ருதயாய
வளஷட்-^F” என்றுஎடுத்துப்புருவநடுவிலே
ஒடுக்கிக்கொள்க.

உஉ. சூர்யோபஸ்தானம்

ஸூரியோபஸ்தானம்.

இரண்டுகை நிறைய தீர்த்தம் விட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு

“ஓம் ஈசானாயநம: - ஓம் ஸாஸ்தாநாய நம:”

என்பது முதலிய பஞ்சபிரம்ம ஷடங்கமந் திரங்களை ஜபித்து

“ஓம் சிவாய ஸ்வாஹா-ஓம் ஸிவாய ஸ்வாஹா”

என்று சூரியமூர்த்தியின் மத்தியிலிருக் கும் உயர்காயத்திரியின் தேவதையும், ஸர்வ பலகர்மதாதாவுமான ஸவிதாவெனப்படும் சர்வ தேவாந்தர்யாமியாகிய பார்க்கனென் னும் பரமசிவனிடத்தே கொடுத்து

“ஓம் சிவஸ்ஸூர்யாய ஸ்வாஹா - ஓம் ஸிவ ஸூரியாய ஸ்வாஹா” என்று ஒரு

முறை தர்ப்பணஞ் செய்துவிடுக. அதா வது அநுஷ்டானபலத்தை அந்தப் பார்க்க மூர்த்திக்குத் தத்தஞ்செய்க.

உரு. ஜபநிவேதனம்

ஜவநிவேதநம்.

பின்பு பதுமாசனம் முதலிய ஆசனங்களில்
உட்கார்ந்துகொண்டு பிராணாயாமமும் சக
ளீகரணமுஞ்செய்து மனதை ஒருவழிப்
படுத்திக்கொண்டு தலையுங்கழுத்தும் உட
ம்பின்மீது செவ்வேதளராமல் நிலையாக
நிறுத்தி ஐம்புலன்களையும் அடக்கி
“ஓம் சிவாய நமஃ - ஓம் ஸிவாய நமஃ”
என்னும் சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சா
க்ஷரத்தை நூற்றெட்டுருவும்,
“ஓம் ஈசானாய நமஃ - ஓம் ஈரண்மாய நமஃ”
என்பதாகி பஞ்சபிரம்ம ஷடங்க மந்திரங்
களை ஒருமுறையும்,
“ஓம் உமாதேவ்யை நமஃ - ஓம் உஜாஜெவ்யை
நமஃ” என்னும்தேவீமூலமந்திரத்தைப் பத்
துருவும்,
“ஓம் கணபதயே நமஃ - ஓம் மணவதயே

“ஊ” என்னும் கணபதி மூலமந்திரத்தைப்
பத்துருவும்,

“ஓம் சரவணபவாயநம: - ஓம் ஸாரவணஹவாய
“ஊ” என்னும் சுப்ரமண்ய மூல மந்திரத்
தைப் பத்துருவும் ஜபித்துப் பிராணாபாம
மும் சகலீகரணமுஞ்செய்து அன்புமய
மாகி அடியில்வருமாறு உள்ளங்கசிந்துரு
கும்படித் தோத்திரஞ் செய்க.

சிவஸ்தவம்.

வேதநாயகனே போற்றி விண்ணவர்
தலைவா போற்றி, மாதொருபாகா போற்றி
மறுசமயங்கள் மாளப், பேதகஞ் செய்வாய்
போற்றி பிஞ்ஞகாபோற்றி யான்செய், பாத
கமனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றி
போற்றி.

வேண்டத்தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
முழுதுந் தருவோய்நீ, வேண்டுமென்மாற்
கரியோய்நீ வேண்டியென்னைப் பணிகொண்

டாய், வேண்டி நீயாதருள் செய்தாயானும
துவே வேண்டினல்லால், வேண்டும் பரிசொ
ன்றுண்டென்னி லதுவுமுன்றன் விருப்பன்
றே.

தேவி ஸ்தவம்.

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய
விருணீங்கச், சிரந்தழுவு சைவநெறித் திரு
நீற்றி னொளிவிளங்க, அரந்தைகெடப் புகலி
யர்கோ னமுதுசெயத் திருமுலைப்பால், சுரந்
தளித்த சிவகாம சுந்தரி பூங்கழல்போற்றி.

கணபதி ஸ்தவம்.

அரியசஞ்சித மகலவும்
பெரியுடம்பிட ரொழியவும்
விரியுநம்பவ மெரியவும்.
கரிமுகன்கழல் கருதுவாம்.

சுப்ரபண்ய ஸ்தவம்.

மூலி நுமுகங்கள் போற்றி முகம்பொழி
கருணைப்பாற்றி, ஏவருந்துதிக்கின்ற வீரா

அதோள்போற்றி காஞ்சி, மாவடிவைகுஞ்
செவ்வேள் மலரடிபோற்றி யன்னான், சே
வலுமயிலும்போற்றி திருக்கைவேல்போற்றி
போற்றி.

நால்வர் ஸ்தவம்.

சூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகளி
யர்கோன் கழல்போற்றி, ஆழிமிசைகன்
மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி, வாழி
திருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி,
ஊழிமலி திருவாதவூர் திருத்தாள்போற்றி.

அறுபத்துமூவர் ஸ்தவம்.

பத்துமுகத்தெயின் முன்றுந்தழிவெழ
புதுமூரன் முகிழ்த்த நிராமய
சித்து மூர்த்திகன் றுளிணை சேரறு
பத்துமூவர் பத்மலர் போற்றுவாம்.

இவ்வாறு ஸ்தோத்திரஞ்செய்து எழுநூறு
நின்று,

உச. அஷ்ட-திக் பாலகர் வந்தனம்.

“ஓம் இந்த்ராயநமஃ - ஓம் ஊட்டிராய நமஃ”

என்று கிழக்கிலும்,

“ஓம் அக்நயேநமஃ - ஓம் சுழயே நமஃ”

என்று தென்கிழக்கிலும்,

“ஓம் யமாயநமஃ - ஓம் யிராய நமஃ”

என்று தெற்கிலும்,

“ஓம் நிருதயேநமஃ - ஓம் நூதயே நமஃ”

என்று தென்மேற்கிலும்,

“ஓம் வருணாயநமஃ - ஓம் வருணாய நமஃ”

என்று மேற்கிலும்,

“ஓம் வாயவே நமஃ - ஓம் வாயவே நமஃ”

என்று வடமேற்கிலும்,

“ஓம் சூபேராயநமஃ - ஓம் சூபேராய நமஃ”

என்று கிடக்கிலும்,

“ஓம் ஈசானாயநம: - ஓம் ஸாஸாநாய நம:”
என்று வடகூழக்கிலுங் கும்பிட்டு

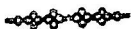
உரு. நமஸ்காரம்.

“ஓம் பார்வதிசமேத பரமேஸ்வராயநம: -
ஓம் வாவபுதீஸுரெதவரெஸ்வராயநம:”
என்று வடக்கு நோக்கி மூன்றுமுறை
சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எழுந்து;

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுலாயமட:”
என்றுதானிருக்கு மிடத்தை ஜலத்தினுற்
றெளித்து அதனைத் தொட்டு இருகண்
களிலும் ஒற்றிக்கொண்டு ஜலத்தைத்தூர
த்திலே கால்படாதவிடத்தில் கொண்டு
போய் விட்டுவிடுக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தியாதுஷ்டானம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஷ்டஸம்ஸ்கார விளக்கம்.

அதாவது - எண்வகைச் சுத்தியின்
தத்துவார்த்தம்.

“ அஷ்டஸம்ஸ்காரம் ” என்பது எண்
வகைச்சுத்தி என்று பொருள்படும். சைவா
நுஷ்டானமாவது சைவக் கிரியைகளாவது
செய்யுமிடத்து அவற்றிற்கு உபகரணமான
பொருள்களை நிரீக்ஷணம், புரோக்ஷணம்,
தாடனம், அட்யக்ஷணம், தாளத்திரயம், திக்
பந்தனம், அவகுண்டனம், தேநு முத்திரை
என்னும் எட்டுவகைகளால் பரிசுத்தஞ் செ
ய்யும்படி சிவாகமங்கள் விதிக்கின்றன.
அவை வருமாறு.

நிரீக்ஷணம்

நிரீக்ஷணத்திற்குரிய முத்திரை “ திவ்ய
முத்திரை ” என்று சொல்லப்படும். அது

வலக்கைப் பெருவிரலையும், அணிவிரலையும்
 சேர்த்தலாம். அப்படிச் சேர்த்து அம்முத்
 திரையைக்கொண்டு வலக்கண், நெற்றிக்கண்,
 இடக்கண் ஆகிய முன்றையுந்தொட்டு ஒரு
 பொருளைப்பார்த்தலே நிரீக்ஷணமெனப்படும்
 அவ்வாறு நிரீக்ஷித்துப் பொருளைப்பார்த்த
 லால் அப்பொருளிலுள்ள குற்றங்களையாவந்
 தகிக்கப்பட்ட டொழிந்துபோக அதில் அமிர்
 தம் பொழியப்பட்டு அது நிர்மலத்தன்மை
 பெய்துகின்றது.

அஃதெவ்வாறெனின் வலக்கண் ஆகி
 த்தமண்டல வடிவாயும், இச்சாசக்தி சொரூப
 மாயும் விளங்கும். நெற்றிக்கண் அக்னிமண்
 டல வடிவாயும், ஞானசக்தி சொரூபமாயும்
 விளங்கும். இடக்கண் சந்திரமண்டல வடி
 வாயும், கிரியாசக்தி சொரூபமாயும் பிரகா
 சிக்கும். வலக்கண்ணாகிய ஆகித்தநோக்கால்
 ஒருபொருளைப் பார்க்கும்பொழுது அப்பொ

ருளிலுள்ள குற்றங்களனைத்தும் அவ்வாதித் த கிரணத்தால் அகற்றப்படுகின்றது.

நெற்றிக்கண்ணாகிய அக்கினிநோக்காற் பார்க்கும்பொழுது அவ்வக்கினியால் அக் குற்றங்களையாவும் பஸ்மமாக்கப்படுகின்றது, இடக்கண்ணாகிய சந்திரநோக்காற் பார்க்கும் பொழுது அச்சந்திர மண்டலத்திலுள்ள அமிர்தம் அதில்பொழியப்பட்டு அப்பொரு ளை நிர்மலமாக்குகின்றது. இதுவே நிரீக்ஷ ணஞ் செய்வதின் கருத்தாம். பெளதிகப் பொருள்களின் பெளதிகத்தன்மையை நீக்கி அருளாகிய சக்தியின் வடிவாகச்செய்தலே நிரீக்ஷணமுத்திரையின் முழுநோக்காம்.

புரோக்ஷணம்

புரோக்ஷணத்திற் குரிய முத்திரை நி மிர்த்திய பதாகைமுத்திரை பென்று சொல் லப்படும். அது வலது கைவிரல்களைச் சேர் தது சிமிர்த்தி நீட்டிமேலே உயர்த்துதலாம்.

அப்படியுயர்த்துதலே புரோகூணமெனப்
படும். அவ்வாறு புரோகூணஞ் செய்வது
புருவநடுவிலுள்ள விந்து மண்டலத்தி லிரு
க்கும் அமிர்தத்தை அப்பொருளின்மேற்
றெளித்தலாகும். அதனால் அப்பொருள் சிவ
சம்பந்தமான கிரிமைக்கு உபயோகமாகப்
புனிதப்படுத்தப்பட்டது. ஒருவனுடைய
புருவநடுவிலே விந்துமண்டலமும், பிரம்ம
ரத்திரத்திலே சக்திமண்டலமும் விளங்கா
நிற்கும். இம்மண்டலங்களிலுள்ள அமிர்தம்
பொருள்களின் சுத்தியின்பொருட்டே தெ
ளிக்கப்படுகின்றது. இதுவே புரோகூணத்
தின்கருத்தாம். சிவயோகிகளாயுள்ளவர் இ
வ்வமிர்ததாரையின் இருப்பையும், இதன்பிர
யோசனத்தையும், இதனாலெய்தும் பலனே
யும் நன்குணர்வர்.

தாடனம்

தாடனத்திற்குரிய முத்திரை வலதுசுட்
டுவிரலீட்டி மற்றவிரல்களைமடக்கி அச்சுட்

டு விரலால் கீழ்நோக்கித் தட்டுதலாம். அப்படித் தட்டுதலே தாடனம் என்று சொல்லப்படும். அவ்வாறு தாடனஞ் செய்வதால் அப்பொருளிலுள்ள சித்து உடனே பிரகாசமாகின்றது. அது எதுபோலுமெனின் ஒருவன் ஒருகல்லை யடிக்கும்பொழுது அதில் வியாபகமாய் மறைந்துகிடக்கின்ற அக்கினி உடனே வெளிப்படுவதுபோல ஜடமாகிய பொருளினிடத்து வியாபகமாய் அப்பிரகாசமாய் இருந்தசித்து இத்தாடனத்தால் பிரகாசமாகின்றது. இதுவே தாடனத்தின் கருத்தாம்.

அப்யுக்ஷணம்

அப்யுக்ஷணத்திற்குரிய முத்திரை கவிழ்ந்த பதாகைமுத்திரை என்று சொல்லப்படும். அது வலதுகைவிரல்களைச் சேர்த்து நீட்டிமுடுதலாம். அப்படிமுடுதலே அப்யுக்ஷணமெனப்படும். அவ்வாறு அப்யுக்ஷணஞ் செய்வதால் அப்பொருளினிடத்துத் தோன்றிய சித்தின் பிரகாசமானது அப்பொருளை

விட்டு அகலாமல் சார்ந்தித்தியமாய் நிலைத்தி
ருக்கும்படிச் செய்வதாகும். இதுவே அப்
புக்ஷணத்தின் கருத்தாம்.

தாளத்திரயம்

தாளத்திரயத்திற்குரிய முத்திரை வல
க்கை பெருவிரலொழிந்த நான்கு விரல்களி
னாலே இடது உள்ளங்கையிலே மும்முறை
தட்டுதலாம். திரயம்-மூன்று, அப்படிமூன்று
முறை தட்டுதலே தாளத்திரயமென்று சொ
ல்லப்படும். அவ்வாறு தாளத்திரயஞ் செய்
வதால் அப்பொருளினிடத்துச் சார்ந்தித்திய
மாய் விளங்கியிருக்கும் சித்தின் பிரகாச
த்திற்கு விக்கினஞ் செய்பவருகின்ற அசு
ரர் முதலாயினோர் அம்மந்திரத்தின் அதிதே
வதைக்குப்பயந்து அகன்றுபோகின்றார்கள்.
அது எதுபோலுமெனின் ஒருவன் ஸ்நான
முதலியவைசெய்து பரிசுத்தனாய்ப்போகும்
பொழுது அவனெனினில் அசுத்தனொருவன்
வரின் அவன் அவனை விட்டுஅகன்று போ

கும்வண்ணம் கைதட்டித் தாளமிடுதல்போலாம், இதுவே தாளத்திரயத்தின் கருத்தாம்.

திக்பந்தனம்

திக்பந்தனத்திற்குரிய முத்திரை சோடிகைமுத்திரை என்று சொல்லப்படும். அது வலதுகைப்பெருவிரலடியைச் சுண்டுவிரலால் தொட்டு எட்டுத்திக்குகளிலும் தெறித்துக் காவலிடுவதாம். அப்படி தெறித்துக் காவலிடுவதே சோடிகைமுத்திரை எனப்படும். அவ்வாறு சோடிகைமுத்திரை செய்வதால் அஷ்டதிக்குகளிலுமுள்ள அசுரர்களும் இராசூதர்களும் அங்குவந்து யாதொரு இடையூறுஞ்செய்யாமல் அம்மந்திர தேவதையின் ஆணைக்கஞ்சி அகன்று போய்விடுகின்றார்கள். இதுவே திக்பந்தனத்தின் கருத்தாம்.

அவகுண்டனம்

அவகுண்டனத்திற்குரிய முத்திரை வலதுகைச்சுட்டுவிரல்நீட்டிய கையால்வளைத்தல் என்று சொல்லப்படும். அப்படிச் சுற்றுவனை

த்தலே அவகுண்டனமாம். அவ்வாறு அவகுண்டனஞ் செய்வதால் அங்குபிரகாசித்திருக்கும் சித்தின் இருப்பிடத்திற்கு மதிற்சுவரெழுப்பியதுபோல் அரண் செய்ததாகும். இதுவே அவகுண்டனத்தின் கருத்தாம்.

தேநு முத்திரை

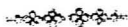
தேநுமுத்திரையே சுரபிமுத்திரை யென்று சொல்லப்படும். அது இரண்டுகைகளிலுமுள்ள விரல்களை இடைஇடையே கோத்துப்பசுவின் நான்கு முலைகள்போற் காட்டுதலாம். அப்படிக்காட்டுதலே தேநுமுத்திரை எனப்படும். அவ்வாறு தேநுமுத்திரை காட்டுவதால் காமதேநு என்னுந் தெய்வப்பசு அவ்விடத்தில் பிரசன்னமாகி அந்தச்சித்துப்பொருளுக்குப் பாலபிஷேகஞ்செய்ததாகும். இதுவே தேநு முத்திரையின் கருத்தாம்.

காமதேநுவிற்பால் அமிர்தத்தினுஞ் சிறந்து அதிபரிசுத்தமாயுள்ளது. அது அபிஷேக திரவியங்களுட் சிறந்தது.

இவ்வாறு அஷ்டஸம்ஸ்காரஞ்செய்து உபகரணப்பொருளைப் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியது அத்திபாவசியகம். பரிசுத்தமில்லாதபொருள் எந்தக்கிரியையிலும் யாதொரு பயனையுந்தராது. அப்பொருளை உபகரணமாக வைத்துக்கொள்வதும் அப்பிரயோசனமே. ஆதலால் சைவக்கிரியா விதிகள் யாவும் உபகரணப் பொருள்களுக்கு எண்வகைச் சுத்திசெய்யும்படி விதிக்கின்றன. இவ்வுண்மையை முற்றுங் கடைப்பிடிக்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஷ்டஸம்ஸ்கார விளக்கம் முற்றிற்று.

உ.

சிவமயம்.

அருஞ் சொற்பொருள் விளக்கம்.

அகமர்ஷணம். அகம்—பாவம். மர்ஷணம்—
கெடுத்தல். அதாவது பாவத்தைக் கெடுத்தல்
என்பது பொருள்.

அதாம்—உதடு.

அப்யுக்ஷணம்—முடிதல்.

அவகுண்டனம்—சுற்றி வளைத்தல்.

ஆசமனம்—பானஞ் செய்தல்.

உத்தூளனம்—பரவப் பூசுதல்.

உபஸம்ஹாரம்—ஒடுக்கிக்கொள்ளுதல்.

உபஸ்தானம்—சார்தல், வழிபடுதல்.

உபாசனம்—வழிபடுதல்.

கரம்—கை.

கவசம்—காவற்செய்து கொள்ளல்.

சகலீகரணம். சகளன்-கலையோடு கூடினவன்.

சரணம்—செய்தல். அதாவது தன்னைச்
சிவசொருபமாக்கிச் கொள்ளல் என்பது
அருத்தம்.

சந்தியாவந்தனம். சம்-செவ்வையாக. தியா-

தியானித்து, வந்தனம்-நமஸ்கரித்தல்.

சிவதீர்த்தகரணம்-சிவதீர்த்தமாகச் செய்தல்
சுரபி—பசு.

தர்ப்பணம்—உவப்பித்தல்.

தாடனம்—தட்டுதல்.

திக்கபந்தனம்—திசைகளைக் கட்டுதல்.

திரயம்—மூன்று.

திரிபுண்டரம்—மூன்றுரேகை.

தேது முத்திரை—பசுவின் முலை போன்ற
முத்திரை.

நியாஸம்—பதித்தல்.

நிரீக்ஷணம்—பார்த்தல்.

நிவேதனம்—ஒப்பித்தல், கொடுத்தல்.

பஸ்மம்—விபூதி.

பிராணபாமம். பிராணன்—பிராணவாயு.

ஆயாமம்—தடுத்தல். அதாவது பிராண
வாயுவை ரேசக பூரக சூம்பகங்களால் தடு
த்தல் என்பது தர்பரியம்.

புரோக்ஷணம்—தெளித்தல், மேலே உயர்த்
துதல்.

மார்ஜனம்—சுத்திசெய்தல்.

முத்திரை—அறிகுறி.

முஷ்டி—கைப்பொத்து.

வந்தனம்—நமஸ்காரம்.

வேஷ்டனம்—சுற்றுகல்.

ஸம்ஸ்காரம்—சுத்திசெய்து கொள்ளுங்
கிரியை.

ஸ்தவம்—துதி.

ஸ்தோத்திரம்—துதி.

ஸநானம்—முழுகுழல்.

சிவமயம்.

இந் நூலாசிரியரால் இயற்றிப் பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள்.

சித்தாந்த விளக்கம் 0 2 0

பன்னிரு திருமுறைத்திரட்டில் திருவாசகத்
துக்கு (கூய்) விஷய சூசனங்கள். (௨௫௦)

வேதப்பிரமாணங்களுடன் 1 12 0

விழுதிருத்திராக்ஷமஹத்வ விளக்கம் 0 2 0

பிரணவ வித்யாபரிமளம் என்னும் ஒங்கார
விளக்கம் (நானூறு வேதப்பிரமாணங்
களுடன்) 2 4 0

சைவநித்தியாநுஷ்டானம் (தமிழ் கிரந்த
லிபிகளில் மந்திரங்களும் அஷ்டஸம்ஸ
கார விளக்கமும்) 0 6 0

இவை அடியில்கண்ட விலாசத்துக்கு
எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

சோ. சிவ அருணகிரி முதலியார்,

“ஆனந்த நிலயம்” சோளங்கிபுரம்,

(வட ஆற்காடு ஜில்லா.)

Sholinghur, (North Arcot Dt.)